

WYKAZ ZAJĘĆ

dla cykli kształcenia rozpoczętych się od roku akademickiego 2022/2023

Nazwa kierunku studiów: TURYSTYKA I ZARZĄDZANIE DZIEDZICTWEM

Specjalności:

- turystyka kulturową
- zarządzanie dziedzictwem materialnym i niematerialnym
- kultury Azji

Poziom studiów: STUDIA DRUGIEGO STOPNIA

Profil: PRAKTYCZNY

Forma studiów: STACJONARNA

1. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla kierunku Turystyka i zarządzanie dziedzictwem z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. podstawowy, kierunkowy, kształcenia ogólnego)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Słownictwo branżowe z języka nowozjynego	W	P	kierunkowy	60	4		Rozmowa na tematy związane z turystyką, podrózami, hotelarstwem, kulturą i historią;	TZ2pK_W02 TZ2pK_U02

				globalne rozumienie tekstu natury turystyczno-historycznej oraz udział w dyskusji na wskazany temat; komunikowanie się w obrębie następujących tematów: – turystyka, podróże, hotelarstwo, rekreacja, zabawki i dziedzictwo kulturowe w Polsce, Europie i na świecie, – rozwijanie umiejętności komunikacji ustnej i pisemnej, – poszerzanie słownictwa branżowego.	TZ2pK_U06 TZ2pK_U09 TZ2pK_U11		
2.	Wykład monograficzny	W	kierunkowy	90	6	Oferta wykładów dedykowana w każdym roku akademickim.	TZ2pK_W06 TZ2pK_U04
3.	Obiekty światowego dziedzictwa UNESCO		kierunkowy	30	2	Organizacja UNESCO – powstanie, definicje, podstawy prawne, członkowie, uprawnienia, spotkania, decyzje. Przykłady poszczególnych obiektów z listy Komitetu Światowego Dziedzictwa Kultowego, według kontynentów i rodzajów.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W03 TZ2pK_W14 TZ2pK_W15 TZ2pK_K04 TZ2pK_K05
4.	Sztuka autoprezentacji	P	kierunkowy	30	2	Zdefiniowane i funkcje autoprezentacji. Wystąpienia publiczne, przedstawienie pomysłu. Autoprezentacja w wypowiedziach pisemnych. Funkcja sposobu mówienia i treści wypowiedzi. Rozmowa np.: z klientem, kwalifikacyjna, taktyki negocjacyjne.	TZ2pK_W02 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12 TZ2pK_U04 TZ2pK_U05 TZ2pK_U06 TZ2pK_U09 TZ2pK_K01 TZ2pK_K02 TZ2pK_K07
5.	Miedzynarodowe stosunki polityczne i propaganda polityczna		kierunkowy	30	2	Podmioty, uwarunkowania i funkcje polityki zagranicznej, Bezpieczeństwo uczestników międzynarodowych stosunków politycznych. System bezpieczeństwa międzynarodowego	TZ2pK_W01 TZ2pK_W03 TZ2pK_W06 TZ2pK_U03

ONZ. Transformacja ładu międzynarodowego po zimnej wojnie. Role międzynarodowe NATO i Unii Europejskiej. Konflikty i rywalizacja na obszarze b. ZSRR. Konflikty i rywalizacja na Bliskim i Środkowym Wschodzie. Evolucja ładu międzynarodowego na półkuli zachodniej. Spory i konflikty w Afryce, Azji i Pacyfiku.	Globalizacja czy regionalizacja? Propaganda: projekta i definicje. Historia propagandy politycznej. Systemy i funkcje propagandy politycznej. Mechanizmy, techniki i środki propagandy politycznej. Manipulacja językowa w propagandzie politycznej. Propaganda polityczna w państwach komunistycznych i demokratycznych. Informacja, dezinformacja, manipulacja polityczna.	120	28	TZ2pK_W05
				TZ2pK_W10 TZ2pK_W11 TZ2pK_U01 TZ2pK_U06 TZ2pK_U08 TZ2pK_U09 TZ2pK_U10 TZ2pK_U13 TZ2pK_K02
6. Seminarium magisterskie	W P kierunkowy			
7. Praca magisterska	W P kierunkowy	20		Przedstawiona praca pisemna o charakterze naukowym lub projekt wdrożeniowy.

					TZ2pK_U09 TZ2pK_U10 TZ2pK_U13 TZ2pK_U16			
8.	Objazd naukowy	W	P	kierunkowy	30	3	Objazdy mają uściślenie historyczno-kulturowe; są autorska propozycja, opiekunów i studentów; odczytania specyfiki odwiedzanego miasta i regionu w kontekście jego przeszłości i osadzenia w kontekście dziedzictwa narodowego, kulturowego, duchowego, materialnego i niematerialnego.	TZ2pK_W10 TZ2pK_W14 TZ2pK_U04 TZ2pK_U07
9.	Wielkie obszary miejskie świata			kierunkowy	30	3	Dzieje największych miast świata – rozwój, świetność, znaczenie, obecny status, atrakcyjność turystyczna. Rodzaje i podział aglomeracji ze względu na charakter centrum. Uwarunkowanie społeczne, problemy współczesnych mieszkańców, imigracja i implozja demograficzna, blaski i cienie rozwiniętych cywilizacji miejskich, ekosystemy, transport, flora i fauna, wyzwania na przyszłość, Największe aglomeracje świata – charakterystyka, atrakcyjność turystyczna, zagrożenia.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W14
10.	Etykieta i protokół dyplomatyczny		P	kierunkowy	30	2	Precedencja w Polsce. Protokół dyplomatyczny – historia. Diplomacja. Etykieta i ceremoniał. Precedencja i etykieta w Kościele Katolickim, ceremonia na Uczelniach.	TZ2pK_W04 TZ2pK_W07 TZ2pK_W10 TZ2pK_U04 TZ2pK_U05 TZ2pK_U15 TZ2pK_K01 TZ2pK_K07

11.	Historia narodów świata	kierunkowy	30	3	Ludy prehistoryczne i ich rozmieszczenie geograficzne. Cywilizacje świata starożytnego. Średniowiecze i Renesans. Epoka Oświecenia i Romantyzmu. Wiek atomu. Dzieje wybranych państw europejskich azjatyckich, amerykańskich i afrykańskich.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W08 TZ2pK_W15 TZ2pK_U02	
12.	Marketing obiektów dziedzictwa kulturowego	P kierunkowy	30	2	Kultura i sztuka – definicje kultury i sztuki. Marketing – definicje i przedmiot marketingu. Tradycyjne i współczesne ujęcie marketingu. Marketing dziedzictwa kulturowego oraz marketing poprzez dziedzictwo kulturowe. Dziedzictwo kulturowe w polityce państwa i samorządowej. Kreowanie marki państwa i regionu. Plan marketingowy. Dylemat wyboru celów. Budowanie przewagi konkurencyjnej i analiza SWOT. Strategie marketingu w odniesieniu do dziedzictwa kulturowego. Grupy docelowe i opiniotwórcze. Narzędzia marketingowe i ich skuteczność.	TZ2pK_W02 TZ2pK_W05 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12 TZ2pK_U04 TZ2pK_K04 TZ2pK_K05	
13.	Wielkie kultury i cywilizacje świata	kierunkowy	30	2	Starożytna Mezopotamia (Sumer, Babilonia, Asyria, Persja, Media) Starożytny Egipt, Grecja i Rzym. Kultury Dalekiego Wschodu. Starożytne Indie. Kultura Azji Południowo-Wschodniej, Bizancjum, Celtovia, Arabowie, Ameryka prekolumbijska, Wikingowie. Kultury prekolumbijskie, Kultura Czarnej Afryki. Aborygeni i ludzy Oceanii, Ludy Syberii.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W14 TZ2pK_W15 TZ2pK_U02	
14.	Zarządzanie wizerunkiem	kierunkowy	30	2	Wizerunek (image) a tożsamość (identity). Kształtowanie wizerunku własnego i kreowanie relacji osobowych i zawodowych. Komunikacja: międzynarodowa, regionalna, lokalna.	TZ2pK_W05 TZ2pK_W07 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12	

17.	Przedmioty specjalnościowe	W					
	Przedmioty specjalności turystyka kulturowa – tabela nr 2a		360	29	dane zawarte w tabeli nr 2a	dane zawarte w tabeli nr 2a	TZ2pK_U14 TZ2pK_K03 TZ2pK_K06
	Przedmioty specjalności zarządzanie dziedzictwem materialnym i niematerialnym – tabela nr 2b		360		dane zawarte w tabeli nr 2b	dane zawarte w tabeli nr 2b	
	Przedmioty specjalności kultury Azji – tabela nr 2c		360		dane zawarte w tabeli nr 2c	dane zawarte w tabeli nr 2c	
	Łączna liczba punktów ECTS		120				
	Łączna liczba godzin - specjalność turystyka kulturowa		1 440				
	Łączna liczba godzin - specjalność zarządzanie dziedzictwem materialnym i niematerialnym		1 440				
	Łączna liczba godzin - specjalność kultury Azji		1 440				

2a. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności turystyka kulturowa z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Nowoczesne technologie w turystyce i jej promociji		P			30	2	Istota, cechy i znaczenie nowoczesnych technologii w turystyce. Pojęcie e-turystyki. Technologie wspierające sprzedaż produktów turystycznych. Portale sprzedżowe, zakupowe. Portale tematyczne i ich rola w turystyce. Technologie wspierające informację

2.	Zasoby i walory dziedzictwa przyrodniczego w turystyce	30	2	i promocję. Technologie wspierające obsługę klientów i gości. Technologie przydatne podczas oprawdzania.	TZ2pK_K04	
3.	Antropologia podróży	30	3	Pojęcie dziedzictwa przyrodniczego, rodzaje dziedzictwa przyrodniczego, wykorzystanie atrakcji dziedzictwa przyrodniczego w turystyce, motyw roślinne, motyw zwierzęce.	TZ2pK_W08 TZ2pK_W11 TZ2pK_W15 TZ2pK_U08 TZ2pK_U13 TZ2pK_U16 TZ2pK_K04	TZ2pK_W08 TZ2pK_W11 TZ2pK_W15 TZ2pK_U08 TZ2pK_U13 TZ2pK_U16 TZ2pK_K04
4.	Elementy biologii i medycyny w turystyce	30	2	Theoretyczne ujście podróży w naukach społecznych. Podróż jako forma kontaktu pomiędzy kulturami. Turystyka masowa jako forma nowego kolonializmu. Postturystyka i zagrożenia dla kultury i środowiska naturalnego. Pielgrzymowanie. Semiotyka podróży. Pojęcie zdrowia i czynników je warunkujących. Przygotowanie do podróży. Poradnie Medyczny Podróży. Medycyna wysokogórska. Medycyna i choroby tropikalne – wybrane zagadnienia. Medycyna pustynna – wybrane zagadnienia. Medycyna w Świecie Misji – wybrane zagadnienia. Turystyka medyczna „na granicy prawa.	TZ2pK_W08 TZ2pK_U02 TZ2pK_U16	TZ2pK_W07
5.	Wypoczynek dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych	P	30	Przepisy dot. organizacji wypoczynku dla dzieci i młodzieży; przepisy i informacje dotyczące osób z niepełnosprawnością; ogólne zasady dydaktyki dot. prowadzenia zajęć dla dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych; etapy organizacji wypoczynku; praktyczny wymiar organizacji wypoczynku dla dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych; etapy ćwiczenia praktyczne.	TZ2pK_W10 TZ2pK_U07	TZ2pK_W10 TZ2pK_U07

6. Warsztaty z turystyki militarnej i architektura obronna świata	30 4	<p>Sztuka wojenna i inżynieria wojskowa Architektura militarna w starożytności – Europa, Bliski i Daleki Wschód. Architektura militarna w średniowieczu i czasach nowożytnych. Fortyfikacje i „zamki” w XIX wieku do I wojny światowej. Fortyfikacje I i II wojenne.</p> <p>Architektura obronna okresu Zimnej wojny i współczesności. Zbiory militariów</p> <p>w najstymiejszych muzeach Polski i światowych. Miejsca upamiętnienia bitew i cmentarze wojenne. Rekonstrukcja militarna.</p>	TZ2pK_W09 TZ2pK_W14 TZ2pK_W15
7. Krajoznawstwo i turystyka kwalifikowana	P	<p>30 2</p> <p>Zajęcia tematowe. Definicja krajoznawstwa, aktywnych form turystyki, znaczenie w obsłudze ruchu turystycznego, rozumienia procesu integracji zespołów i przekazu informacji krajoznawczej obszaru recepcji turystycznej.</p> <p>Praktyczne zapoznanie się studentów z organizacją i realizacją imprezy z zakresu krajoznawstwa i turystyki aktywnej. Wywołanie emocji w czasie podróży. Reakcje uczestnika na zagrożenieienia, zdrowia i życia. Praktyczne ukazanie teorii potrzeb w kontekście potrzeb odłożonych. Zachowania jednostki ludzkiej podczas kolejnych etapów imprezy a proces integracji.</p>	TZ2pK_W07 TZ2pK_U07
8. Turystyka elitarnej, luksusowej i biznesowej	30 2	<p>Formy turystyki elitarnej, luksusowej i biznesowej. Infrastruktura towarzysząca turystycy luksusowej, elitarnej i biznesowej, obsługa luksusowego klienta oraz biznesowego. Luksusowe atrakcje turystyczne,</p>	TZ2pK_W07 TZ2pK_W10 TZ2pK_U07

12	Szlakiem turystyki biograficznej oraz literacko-filmowej	30	3	<p>miejsca pamięci tak w Polsce, jak i za granicą, stanowiące cel tego rodzaju podróży; najnowsze trendy w turystycie, zdefiniwanie potrzeb nowego turysty, nietypowe formy turystyki (m.in. turystyka seksualna, medyczna, tanatoturystyka, aborcjonna, urbex, slumsowa, miejscach niebezpiecznych, etc.).</p> <p>Turystyka filmowa – ogólna problematyka badawcza. Rodzaje turystyki filmowej. Turystyka literacka – definicja pojęcia, rodzaje, najnowsze trendy. Turystyka biograficzna i turystyka fikcji literackiej i filmowej. Wybrane literackie szlaki turystyczne w Europie. Wybrane filmowe szlaki turystyczne w Europie. Turystyka literacko-filmowa w Polsce. Podróżowanie w literaturze. Podróżowanie w kulturze filmowej. Potencjał turystyki literackiej i filmowej.</p>

2b. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności zarządzanie dziedzictwem materialnym i niematerialnym z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Dziedzictwo a turystyka					30	3	Turystyka jako zjawisko społeczeństwa gospodarcze. Dziedzictwo jako czynnik rozwoju gospodarczego oraz rozwoju turystyki.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W08 TZ2pK_W09

	Dziedzictwo jako ważny element w strukturze potrzeb i motywacji uprawiania turystyki. Dziedzictwo kulturowe jako wyznacznik atrakcyjności turystycznej. Efunkcje i dysfunkcje turystyki w odniesieniu do dziedzictwa. Wpływ zjawisk koncentracji przestrzennej oraz sezonowości ruchu turystycznego na problematykę ochrony i zarządzania dziedzictwem. Geneza i rozwój polityki państwa w zakresie turystyki. Ochrona i zarządzanie dziedzictwem jako element programowania rozwoju turystyki na szczeblu lokalnym i regionalnym. Nowe paradigmaty i podejścia w planowaniu i zarządzaniu turystyką oraz ochroną dziedzictwa.	TZ2pK_W14 TZ2pK_W15 TZ2pK_U16
2.	Dziedzictwo nieuchciane	Procesy przesiedleńcze w Europie Środkowo-Wschodniej. Deporacje, repatriacje, ekspatracje. Wędrówki ludów. Procesy kulturotwórcze. Przemiany ustrojowe mające wpływ na kształtowanie dziedzictwa kulturowego. Pamięć i niepamięć historyczna.
3.	Dziedzictwo naturalne	Ochrona przyrody. Człowiek a przyroda – gospodarz czy włada. Ekologia – co to naprawdę znaczy? dzisiaj. Wpływ turystyki na przyrodę. Turystyka w górach – przeszłość i współczesność. Krajobrazy naturalne i kulturowe – ich wzajemne przenikanie. Sakralne komponenty krajobrazu. Szata roślienna Polski, ze szczególnym

4.	Zarządzanie projektem	P	30	2	Wprowadzenie do zarządzania projektami. Planowanie działań projektowych. Inicjowanie działań projektowych warsztatu z zakresu budowania struktury projektu z wykorzystaniem logicznej matrycy projektu. Kontrola projektów; kontrola i monitoring działań. Zarządzanie ryzykiem w projektach. Ewaluacja i ocena projektów. Kryteria ewaluacji projektów. Warsztat pisania projektów.	TZ2pK_W05 TZ2pK_W07 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12 TZ2pK_U04 TZ2pK_U07 TZ2pK_K02 TZ2pK_K04
5.	Państwo wobec kultury	P	30	2	Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień związanych z pojęciem kultury; różnymi aspektami zjawisk kulturowych; podziałem kultury na dziedziny/kategorie; rolsamość kulturową. Warunki rozwoju kultury w RP – państwo, samorząd, Dobra kultury. Bezpieczeństwo kultury – ochrona dziedzictwa, regulacje krajowe i kompetencje najważniejszych instytucji. Zagraniczna polityka kulturalna – promocja kraju poprzez kulturę. Krajowe i międzynarodowe organizacje/institutiony związane z ochroną i propagowaniem kultury i dziedzictwa. Polityka w zakresie kultury i ochrony dziedzictwa realizowana przez samorząd gminny na przykładzie Krakowa.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W06 TZ2pK_W14 TZ2pK_W15 TZ2pK_U08 TZ2pK_U16 TZ2pK_K05
6.	Public Relations	P	30	2	Katalizatory świadomego tworzenia PR – początki public relations. Rola PR w komunikacji marketingowej, reklamowej i społecznej. Różnice pomiędzy reklamą, promocją,	TZ2pK_W07 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12 TZ2pK_U04

					TZ2pK_U05 TZ2pK_U15 TZ2pK_K01 TZ2pK_K07
					publicity i public relations. Zadania, funkcje i cele PR – piramida 4 „Z”. Kampania PR na etapie przygotowawczym, wykonawczym i wdrożeniodowym. Narzędzia i formy PR. PR z podziałem na grupy odbiorców. Zarządzanie sytuacją kryzysową jako metazarzędzie PR. Prawna i etyczne uwierunkowania PR. Ocena i badanie skuteczności działań PR.
7.	Nowoczesne technologie w zarządzaniu i promocji dziedzictwa	P	30	2	Istota, cechy i znaczenie nowoczesnych technologii w zarządzaniu dziedzictwem materialnym i niematerialnym. Nowoczesne technologie w kulturze. Korzystanie z narzędzi społeczeństwowych w instytucjach kultury. Kreowanie informacji w sieci. Technologie wspierające informację i promocję instytucji kultury. Technologie wspierające obsługę klientów i gości instytucji kultury. Umiejętności e-cyfrowe w zarządzaniu dziedzictwem.
8.	Źródła finansowania kultury	P	30	2	Prawne uwierunkowania finansowania kultury w Polsce i na świecie. Krajowe źródła finansowania kultury. Międzynarodowe źródła finansowania kultury. Formalno-prawne aspekty przygotowania dokumentacji finansowej.
9.	Polityka historyczna		30	3	Przeszłość i pamięć w procesach politycznych. Przestrzeń i czas w polityce historycznej. Polityka historyczna państw totalitarnych (III Rzesza, ZSRR). Polityka historyczna II RP. Polityka historyczna Polski Ludowej. Modele ilustracji i dekomunizacji. Polityka

				historyczna III RP. Polityka historyczna w wybranych krajach Europy i świata. Polityka historyczna w dyskursie prasowym w Polsce XXI w.	TZ2pK_U03 TZ2pK_U08 TZ2pK_U16
10.	Państwo wobec dziedzictwa	30	2	System ochrony dziedzictwa kulturowego w Polsce i na świecie. Dziedzictwo kulturowe - znaki szczególnne. Zarządzanie dziedzictwem kulturowym. Ochrona zabytków. Podstawowe zagadnienia prawne traktujące o przedmiocie problematyki poznawczej.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W02 TZ2pK_W03 TZ2pK_W04 TZ2pK_W06 TZ2pK_W14 TZ2pK_W15 TZ2pK_U03 TZ2pK_U08 TZ2pK_U16
11.	Elementy etnografii i etnologii	30	2	Ludowa wizja kosmosu: trójpodział wszechświata, zjawiska astronomiczne, wartościowanie czasu i przestrzeni. Symbolika człowieka, zwierząt i roślin. Opozycje binarne waturkujące ich wartościowanie. Myślenie magiczne. Rok obrzędowy w kulturze ludowej. Symbolika kolorów. Ilkonografia i symbolika tradycyjnej sztuki ludowej z nawiązaniem do współczesnej twórczości nieprofesjonalnej. Wybrane elementy materialnego dziedzictwa kultury ludowej (budownictwo, mała architektura sakralna, wyposażenie domów, strój, pozywienie). Kultura społeczna wsi. Rola rodzinny, autorystów, organizacji świeckich i religijnych w kształtowaniu społeczności lokalnej, Konsekwencje migracji chłopskich w XIX i XX wieku.	TZ2pK_W08 TZ2pK_W15 TZ2pK_U16

12.	Warsztaty z marketingu obiektów dziedzictwa kulturowego	P	30	4	Kultura i sztuka – definicje kultury i sztuki. Marketing – definicje i przedmiot marketingu. Tradycyjne i współczesne ujęcie marketingu. Marketing dziedzictwa kulturowego i współczesne ujęcie marketingu. Marketing dziedzictwa kulturowego oraz marketing poprzez dziedzictwo kulturowe. Dziedzictwo kulturowe w polityce państwa i samorządowej. Kreowanie marki państwa i regionu. Plan marketingowy. Dylemat wyboru konkurencyjnej i analiza SWOT. Strategie marketingu w odniesieniu do dziedzictwa kulturowego. Grupy docelowe i opiniotwórcze. Narzędzia marketingowe i ich skuteczność.	TZ2pK_W02 TZ2pK_W05 TZ2pK_W10 TZ2pK_W12 TZ2pK_U04 TZ2pK_K04 TZ2pK_K05
-----	---	---	----	---	---	---

2c. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *kultury Azji* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Kultura i religie Chin					30	2	Chiny w oczach Polaków. Dziedzictwo kulturowe Państwa Środkowego. Kultura i religie Chin. Sztuka Chin na przestrzeni wieków. Chiny: cesarstwo i republiki.	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W08 TZ2pK_W15
2.	Kultura i religie Japonii i Korei					30	2	Początki kultury japońskiej i zależność od wpływów chińskich i koreańskich. Kultura dworska okresu Heian i późniejsze naużania do niej. Czas wojowników i jego oddanie w różnych dziedzinach kultury. Przemiany epoki Edo i znaczenie kultury miejskiej. Wpływ otwarcia	TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W08 TZ2pK_W15

		Japonii na przemiany kulturowe. Istotne etapy rozwoju kultury koreańskiej. Podział koreański w XX w. i jego odbicie we współczesnej kulturze. Synkretyzm shinto i buddyzmu w Japonii. Współczesna sytuacja religijna Japonii. Mozaika religijna Korei – od szamanizmu do misji protestanckich.	
3.	Filozofia i estetyka Dalekiego Wschodu	<p>30 3</p> <p>Filozofia chińska – Konfucjusz, Mencjusz, Laozi, Zhuangzi i ich poglądy. Filozofia koreańska – rozwój koreańskiego buddyzmu, synkretyzm filozoficzo-religijny, rola Wonhyo. Szkoły buddystyczne w Japonii – od szkół z Nary po zen Dogen. Estetyka i urbanizacja japońska. Estetyka chińska. Kultura materialna Wschodu. Estetyzacja obyczajów. Współczesna przestrzeń miejska wobec wzorców estetycznych.</p>	<p>TZ2pK_W02 TZ2pK_W12 TZ2pK_W15 TZ2pK_K04</p>
4.	Kultura i religie Indii	<p>30 2</p> <p>Kultury, tradycje i języki na subkontynencie indyjskim, zróżnicowanie kulturowe i religijne subkontynentu indyjskiego. Kultury indyjskie w ujęciu historycznym: Cywilizacja Doliny Indu, Arjowie, okres wedyjski. Religie w ujęciu historycznym: hinduizm, buddyzm, dżinianizm. Islam w Indiach. Kolonializm okres niepodległych Indii.</p>	<p>TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W08 TZ2pK_W15</p>
5.	Kultura i religia Islamu	<p>30 2</p> <p>Spoleczne, polityczne, kulturowe uwarunkowania pojawianie się islamu, działalność proroka Muhammada. Rozwój islamu po śmierci Muhammada: imperium islamu Koran i sunna. Pojęcie prawa w islamie. Obowiązki muzułmanów. Teologia i filozofia w islamie, podziały w islamie mistyka</p>	<p>TZ2pK_W01 TZ2pK_W04 TZ2pK_W08 TZ2pK_W15</p>

6.	Kostiumologia Azji	P	30	2	Definicja kostiumologii, stroju, ubioru. Antropologiczny i społeczny wymiar ubioru. Źródła do badań kostiumologicznych. Historia i przemiany w stroju poszczególnych rejonów Azji. Semantyczna rola i funkcja ubioru.	TZ22pK_W04 TZ22pK_W10 TZ22pK_K01
7.	Geografia polityczna Azji		30	3	Charakterystyka geograficzna, polityczna i geopolityczna Azji. Przedstawienie specyfiki geograficzno-politycznej wybranych państw Azji. Współczesne problemy Azji – problemy demograficzne, migracje (przyczyny i skutki), geografia wybranych konfliktów zbrojnych, zagrożenia ekologiczne (ekopolityka).	TZ22pK_W01 TZ22pK_W02 TZ22pK_W06 TZ22pK_W08 TZ22pK_W09 TZ22pK_W14 TZ22pK_U08 TZ22pK_U16
8.	Warsztaty z etykietą w krajach Wschodu	P	30	4	Protokół dyplomatyczny – historia. Etykietka i ceremoniał. Klucze do zrozumienia zachowania i zwyczajów w poszczególnych obszarach i kulturach Azji. Ceremoniał i etykietka w obszarze sacrum. Etykietka w biznesie.	TZ22pK_W07 TZ22pK_W10 TZ22pK_U04 TZ22pK_U05 TZ22pK_U15 TZ22pK_K01 TZ22pK_K07
9.	Kultura i religie Azji Południowo-Wschodniej		30	2	Historia i charakterystyka geograficzno-polityczno-ethnograficzno-religijna regionu. Mitologia krajuów południowowietrznych. Wpływ Islamu, hinduizmu, buddyzmu. Dzieje kontaktów z Europejczykami.	TZ22pK_W01 TZ22pK_W04 TZ22pK_W08 TZ22pK_W15

10.	Kultury i religie Azji Mniejszej, Środkowej i Syberii	30	2	Sztuka i kultura starożytnej Mezopotamii, Perska Sztuka starożytnego Izraela, Ludów Morskich, hellenistyczna w Azji Mniejszej, Partów, Seleucydów i Sasnidów wczesnochrześcijańska w granicach małosyryjskich prowincji Imperium Romanum, bizantyńska w Azji Mniejszej, kultura materialna Azji Mniejszej w zbiorach krakowskich muzeów. Historia i charakterystyka geograficzno-polityczno- etnograficzno-religijna regionu. Mitołogia krajów Azji Środkowej i Syberii. Dzieje kontaktów z Europejczykami. Demografia (narody, języki, obszary miejskie). Dziedzictwo kulturowe, narodowe i naturalne poszczególnych państw. Współczesne wyzwanie regionu.
11.	Ślady polskie w Azji	30	2	Drogi handlowe: Jedwabny Szlak. Sylwetki wielkich Polaków: Michał Boym. Polska kolonia w Harbinie. Relacje polsko-chińskie po 1949 roku. Polskie ślady w Indiach. Polskie ślady w Syrii. Polacy w innych regionach Azji.
12.	Chrześcijaństwo w Azji	30	3	Dane statystyczne dotyczące chrześcijaństwa w poszczególnych krajach. Historyczne uwarunkowania rozwoju chrześcijaństwa w Azji: Kościół w Persji; historyczne

				uwarunkowania rozwoju chrześcijaństwa w Azji; chrześcijaństwo w Indiach w relacjach z Persją, Asyryjski Kościół Wschodu: dynamika rozwoju. Misje w Azji. Chrześcijaństwo w Azji w XX i XXI wieku: teologia, misje-wewnętrzne, pentekostalizm.
--	--	--	--	---

3. Zasady i formy odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoaקדמיckim – jeżeli program studiów przewiduje praktyki

Student odbywa trzymiesięczną praktykę w trakcie czwartego semestru. Praktyka może być realizowana w jednej instytucji lub w kilku, przy czym w jednej instytucji musi trwać co najmniej miesiąc. Student deklaruje wybór na początek roku akademickiego.

Student jest delegowany na praktyki po uzgodnieniu z opiekunem praktyk miejsca ich odbywania. Ofertę miejsc do odbywania praktyk posiada opiekun praktyk. Są to instytucje z którymi Wydział podpisał stosową umowę. Oferta jest cyklicznie poszerzana i weryfikowana. Student w trakcie praktyk uzupełnia dzienniczek praktyk. Po odbyciu praktyki w określonej instytucji student otrzymuje potwierdzenie wraz z oceną od opiekuna zawodowego i na tej podstawie uzyskuje zaliczenie. Student wystawia opinię o instytucji, w której odbył praktykę.

4. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiąganych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

- egzaminy pisemne i ustne ograniczone czasowo
- egzaminy pisemne i ustne z dostępem i bez dostępu do materiałów dydaktycznych
- samodzielnie przygotowywane prace pisemne
- ocenianie ciągłe
- kolokwium
- prezentacje multimedialne prowadzone i przygotowywane indywidualnie lub grupowo
- przygotowanie projektu
- przygotowanie referatu lub wystąpienia np. na konferencji naukowej
- wypowiedzi ustne, aktywność w dyskusji
- zadania wykonywane w grupie
- analiza przypadków, tzw. case study

- ocena pracy przy przygotowywaniu pracy dyplomowej
- egzamin dyplomowy / obrona pracy
- projekt wdrożeniowy
- sprawozdanie z praktyk
- dzienniczek praktyk
- przygotowanie i realizacja określonych zdań branżowych
- realizacja projektów branżowych zgodnych z wybraną specjalnością
- zadania wykonywane w trakcie zajęć terenowych
- zadania branżowe (zgodnie ze specjalnością) wykonywane w trakcie zajęć prowadzonych w instytucjach partnerskich (zakładach pracy, instytucjach branżowych itp.)

Objaśnienie oznaczeń:

H/S - zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych / zajęcia z dziedziny nauk społecznych (student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, łącznie nie mniej niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne)

W - zajęcia do wyboru (zajęcia, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze łącznym nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS koniecznych do ukonczenia studiów)

P/N - w przypadku kierunku studiów:

- o profilu praktycznym – P oznacza zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymiarze łącznym większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukonczenia studiów

- o profilu ogólnoakademickim – N oznacza zajęcia związane z prowadzoną w UJPIII działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze łącznym większym niż 50 % liczby punktów ECTS koniecznych do ukonczenia danych studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności

KEU - kierunkowe efekty uczenia się

